

bede, uden at have flaaet Nogen ihjel eller begaaet Tyveri eller anden grov Forbrydelse, saa bliver han, selv om han har været den største Stakket i sine Forretninger, ikke alene fra sine Overordnedes Side forfremmet, deels i Titel og deels i Embede, men selve Befolkningen er i en saa barmhertig Tilstand, at der paa Grund af, at han har været 25 Aar i sit Embede, gaaer en Collect omkring for at samle Bidrag til et Stykke Sølvtøj eller Sligt, der skal vise den overordentlige Anseelse, han har erhvervet sig i sit Embede, skjøndt han som oftest har været en Peer Tot, der hverken har gjort Dødt eller Godt. Derfor siger jeg, at disse Undersøgelser og Domme over saadanne Folk, have aldeles ingen Betydning; thi selve Befolkningen mangler det rette Syn paa det Slags Ting. Det er saa overmaade let, naar man endelig trænger paa og vil have en Undersøgelse istand, da øieblikkelig at arrangere en saadan Undersøgelse, optage Forhør, lade dem trykke og endelig fremlægge dem med den Besked, at nu kan Offentligheden dømme, man vil da see, at der er ikke det mindste Anstødelige i Sagen, og saa beroliger man sig, skjøndt der foreligger saadanne Kjendsgjerninger som de, der foreligger i denne Sag. Naar Saadant kan stee, er der ingen Grund til at troe, at den offentlige Mening har den rette Kraft til at gjøre sin Mening gjældende i saadanne Forhold.

N. Pedersen: Man skal dog vanstelig kunne paavise en større Selvmodsigelse end den, som den ærebe sidste Taler gjorde sig skyldig i. Han begyndte med at laste den ærebe Folkethingsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Minestab), fordi han havde villet havde en Embedsmands Stilling og særligt havde ubtalt, at det neppe styrkede Rigsdagens Anseelse, naar man karakteriserede en enkelt Mand paa den Maade, som den ærebe Rigsdagsmand havde gjort. Men saa sluttede den ærebe foregaaende Taler med at karakterisere hele Befolkningen paa en saa besynderlig Maade, som man dog Gud stee Lov, sjældent hører. Han karakteriserede Befolkningen som barmhertig (Slemme: barmhertig!) eller barmhertig, fordi den undertiden giver Foræring til Embedsmænd.

Den ærebe Rigsdagsmand kan altsaa ikke overlade det til Befolkningens egen Dom, om den derved handler rigtigt eller ikke. Han tilføiede, at Befolkningen endnu ikke havde det rette Syn paa det Slags Ting. Men hvorledes vil han da faae bibragt Befolkningen dette rette Syn? Troer det ærebe Medlem, at han og han alene har det rette Syn? Jeg troer, at naar man vil imøbegaae en Andens Udtalelser som ikke fuldstændigt berettigede, skal man ikke i samme Landebæret begaae Noget, som i en meget højere Grad er uberettiget.

N. Jensen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg skulde dog anmode om, at Discussionen ikke fortsattes for langt i den Retning, den nu synes at tage. Rigsdagsmanden for Standerborg Amts 2den Valgkreds har Ordet.

N. Jensen: Efter denne Erklæring fra den ærebe Formand, som synes at antyde, at den ærebe sidste Taler har givet Discussionen en Retning, som ikke er aldeles berettiget og begrundet, finder jeg mig ikke foranlediget til at yttre Mere.

Da ikke Flere begjærede at yttre sig, erklæredes Forespørgselen sluttet.

Formanden: Efter Bestaffenheden af de Indbringingsforslag, som ere stillede til den følgende Sag paa Dagsordenen, antager jeg, at det dog maaskee er muligt, at den kan tilendebringes i dette Møde, og jeg skal derfor gaae over til den næste Sag paa Dagsordenen som er:

„Første Behandling af: Forslag til Forretningsorden.“

Til det af Udvalget stillede Forslag som tilligemed dets Betænkning findes i Tillæg B. Sp.: 45—66, var der til denne Behandling stillet følgende Indbringingsforslag:

Af L. C. Larsen:

Til § 9.

1) „3 Dage førend den foretages i Thinget“